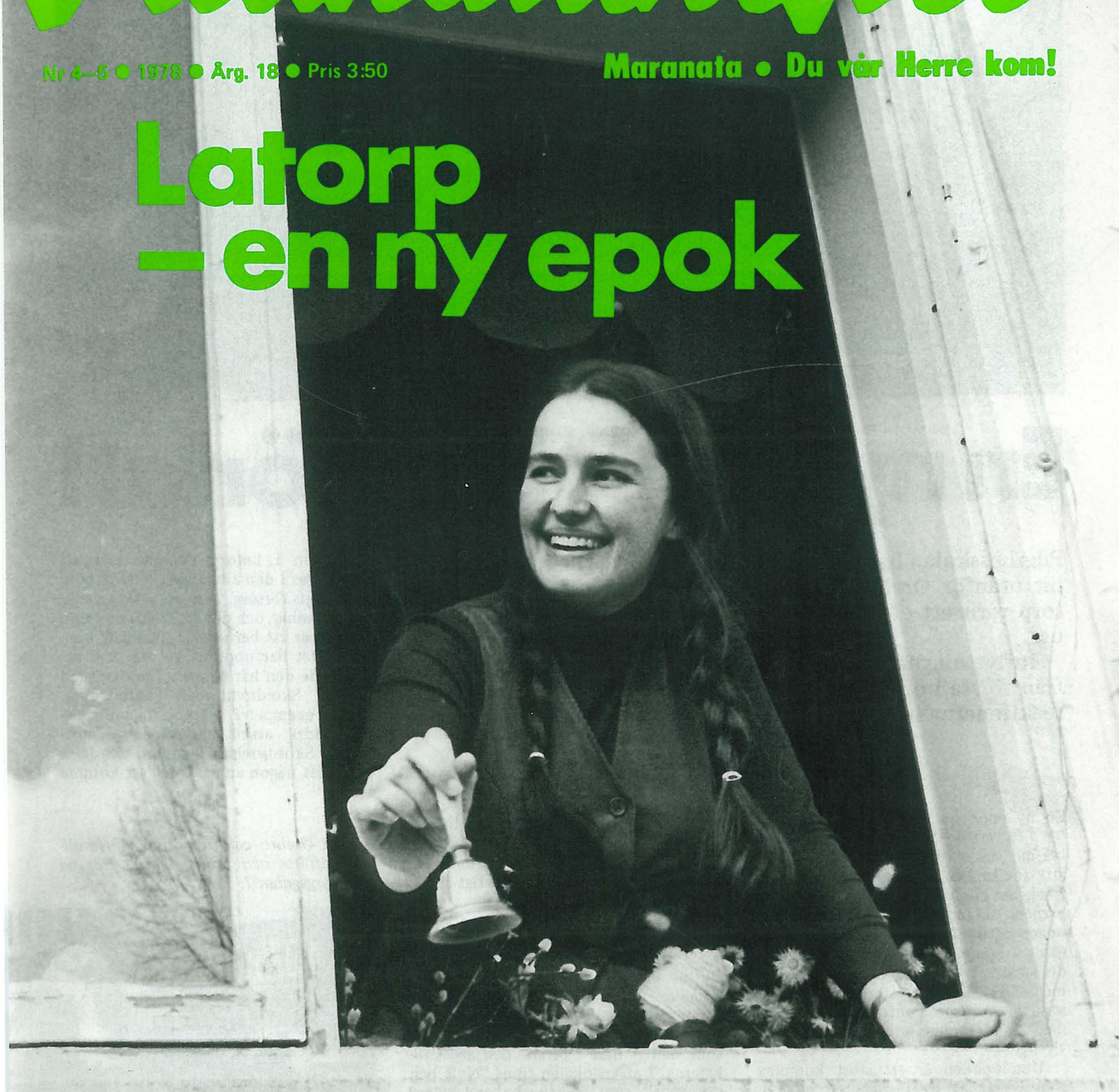

Midnattsticket

Nr 4-5 • 1978 • Årg. 18 • Pris 3:50

Maranata • Du vår Herre kom!

Latorp — en ny epok

Nu har det ringt in till
första lektionen i Pilgrimsskolan

En ny epok har börjat!

Pilgrimsskolan har nu flyttat in på Humlegården i Latorp, en bit utanför Örebro. För de barnrika storfamiljerna har Latorp varit ett efterlängtat tillfälle. Barnen står i centrum här ute.

Inflyttningen skedde inte utan uppmärksamhet. Redan från första början har pressens bevakning varit intensiv. Och reaktionerna har verkligen inte uteblivit.

Av Gustaf Jillker

En ny epok har börjat. Pilgrimsskolan har förvärvat Humlegården, Latorp, två mil väster om Örebro. Det innebär att storfamiljen i Örebro fått nya och rymligare bostäder att flytta in i och att barnens skolundervisning kan bedrivas under bättre förhållanden. Till Humlegården kommer förmodligen också en del smärre samlingar att förläggas. Just nu undersöks möjligheterna att placera sommarens stora konferens till Latorp med Humlegårdens utrymmen som service lokaler.

Humlegården är ett stort komplex som består av tre fastigheter, ett f.d. vårdhem för gamla, ett f.d. kommunalhus med sammanträdeslokal och pensionsbostäder samt en länga med lägenheter för tjänstebud.

Lokalerna i Latorp kommer huvud-

sakligen att användas för barnens behov. I storfamiljen undervisas just nu sex barn i grundskolan samt ytterligare några barn i förskolan. För övrigt är det gott om småbarn i storfamiljen.

Det är bara det ena huset storfamiljen ännu så länge tillträtt. Övertagandet skall ske successivt. Att storfamiljen flyttat ut till Latorp innebär inte att lokalerna inne i Örebro överges. De tomma rummen skall hyras ut som gäst-rum. För övrigt fortsätter verksamheten som vanligt nere i affärs- och arbetslokalerna. I affärslokalen finns "Nytt och begagnat", som säljer andrahandskläder och -möbler. Längre in i huset har musik- och förlagsverksamheten sina utrymmen. Där finns också en kaffeservering, dit vem som helst kan slinka in för en pratstund.

Barnen i Latorp kommer inte att undervisas i den allmänna skolan genom samhällets försorg. Termen heter enskild undervisning, och det är föräldrarna som garanterar att barnen får tillräcklig kunskap. Det har uppstått en viss strid beträffande den här formen, om den skall tillåtas. Skoldirektionen i Stockholm menar exempelvis att enskild undervisning aldrig avsett undervisning i storfamilj. Skolstyrelsen i Örebro har dock inte haft någon anmärkning att komma med.

Inne i Örebro centrum finns storfamiljens affärs- och arbetslokaler. Här på Järntorgsgatan 7.

Presskonferens

Invigningen av Humlegården skedde den 30 mars med pressvisning och stort väckelsemöte på kvällen. Samtidigt pågick en skolorbetsvecka med barn och ungdom från alla håll.

Hur kommer undervisningen att bedrivas här då, undrade pressfolket lite kritiskt på pressvisningen. Och Arne Imsen, som är initiativtagare till skolan, samlade ihop sig och svarade.

— Det är självklart att vi vill att barnen skall få nödvändig kunskap. I vanliga ämnen finns ingen större anledning att avvika från läroplanen. Men vi kommer att betona vissa saker starkare och vi kommer att ta upp andra ämnen som inte finns med i läroplanen. Kristendomsundervisningen blir helt annorlunda, likaså samlevnadsundervisningen. Dessutom kommer vi att hävda andra ekonomiska principer. Vi kommer att starkt betona den ekonomiska utjämnings nödvändighet.

Det är på tre punkter Arne Imsen hade anmärkningar att komma med mot den allmänna skolan: skolformen, skolmiljön och skolideologin. Därmed kom han in på de obligatoriska frågorna om aga och könsroller.

— Om man skall bedriva framgångsrik pedagogisk verksamhet måste det finnas arbetsordning. Man måste alltså utrusta lärarna med tillräckliga befogenheter. Det är bättre än en anarki som resulterar i att eleverna klär lärarna.

Som kristen ifrågasätter jag inte agan

— Som kristen behöver jag inte ifrågasätta agan. Aga är ingen misshandel. Däremot vill jag beteckna som långt driven misshandel det vi ser idag, när t.ex. barnen lämnas av föräldrarna att fostras på gatan.

— När det gäller könsrollsfrågan så löser man inte kvinnans problem genom att låta henne gå ut i förvärvslivet. En sak som kommit bort i debatten är kvinnans funktion som mor. Den är det väsentligaste. Man behöver inte ha mindervärdighetskänslor för att man är hemma med sina barn eller för att man har fem, sex eller sju barn. Men då måste man skapa en barnvänlig miljö, och det tycker jag att storfamiljen utgör.

Men hur finansierar ni det här då? Arne Imsen svarade:

— Vi har inga fonderade medel, men vi har ett otroligt kapital — våra händer och våra skallar. Vi har lärt oss att på ett särskilt sätt utnyttja vår kapacitet. Här bor vi ett 60-tal människor, som radikalt reducerat våra materiella anspråk. Vi har sänkt vår privata standard och ingen av oss uppbär någon lön. Vi arbetar för varandra och använder medlen gemensamt i olika sammanhang. Dessutom har enskilda givare satsat sitt kapital genom stora donationer.

F.d. kommunala sammanträdessalen blev möteslokal. Från alla storfamiljer slöt man upp till det första mötet.

Arne Imsen, invigningsdagen: Hemmet måste återfå sin förlorade position!

□ Det här en stor dag, sade Arne Imsen på det första mötet i f.d. kommunala sammanträdeslokalen på Humlegården i Latorp.

— För exakt fem år sedan, påskdagen 1973, började arbetet på Gamla Bro i Stockholm. De som då var med, vet hur det såg ut där. Gamla Bro var ett övergivet "rätthål". Vägarna vittnade om hopplösheten och knarkproblemen i det sociala experimentet där bland Stockholms ungdom. "Om det finns kraft i evangelium, kommer dessa väggar att vittna om det", sade jag då.

— Och vi vet vad som har skett. Evangelium har gått ut till världens ändrar genom dem som där blivit frälsta och förnyade. Ut av den första generationens eldsvitnen har vi fått sända vittnen över hela jorden, till Tunisien och Grekland.

— Gud har hjälpt oss, så att vi inte fastnat i 60-talets maranatatradition, och vi har inte fångats upp av avarterna i dess kölvatten. Då Maranata bröt fram fanns inget av professionell enkelhet, men stämda hjärtan som lova-de Gud.

— Det är en ny epok som börjat, ett nytt steg. Vi minns Malmköpingsveckan 1968 då det började. 1971 flyttade vi in i Johannelund — en övergivet skola. Det var inte storfamiljsidealet som drev oss. Vi upplevde att vi saknade något i vår erfarenhet. Och vi fann det då vi började praktisera Aposlagärningarna 2. Så kom Gamla Bro

1973 — ett övergivet rätthål. Och idag 1978 flyttar vi in i Latorp — ett övergivet kommunalhus.

— Idag måste vi ta itu med nya problem. Vi kan ta ett sådant område som hemmet. Det är de svagaste i vårt samhälle som drabbas svårast av de nedbrytande krafterna, kvinnorna och barnen. Det enda som verksamt kan skydda hemmen är evangelisk kristendom. För det måste hemmet återfå sina förlorade positioner och samhället träda tillbaka genom att sluta upp med att ge föräldrarna ständiga pekpinor och fingervisningar om allt.

— Storfamiljen är kärnfamiljens bästa skydd. Där kan barnen beredas möjligheter att på ett naturligt sätt umgås med de äldre, med far och mor. Vi måste komma bort från alla yrkesmässiga relationer mellan människorna.

— I skolan måste klasserna slås sönder till små enheter. Kanske har vi inte tillräckligt med examinerade lärare till det, men det är heller inte nödvändigt. Vad vi väntar oss av våra lärare är inte pedagogiska färdigheter i första hand utan tro på Gud. Lärarna måste ha en fundamentalistisk bibelsyn. Pilgrimsskolans bas är Guds ord och dess miljö är väckelsekristendomen. Dess mål är inte att utbilda människor för produktionen utan i första hand ge barnen livs- och evighetsorientering. Skall vi fostras för livet räcker det verkligen inte med boklig bildning.

Arne Imsen:

Humlegården i Latorp – nytt evangelisationscenter

Det är ganska exakt sju år sedan förra Teologiska Institutet på Johannelund invaderades av en grupp maranatavänner, som lyckats utverka ett rivningskontrakt på den fastighet med sekel-långa väckelseanor, som legat tom och öde under några år. Fem års intensiv verksamhet följde, och resulterade i förgreningar ut över vårt land och i andra nationer. Tiden på Johannelund var en märklig förberedelse för oss alla som hade förmånen uppleva den andliga gemenskapen i helt nya dimensioner. En lärjungaskola vi alla behövde för framtida uppgifter vi anade, men knappt förstod räckvidden av. Den nära gemenskapen mellan nådesyskon i en kristen kommunitet är oersättlig, ty den ger på ett förunderligt sätt intellektuell, emotionell, social och andlig träning ingen annan gemenskapsform i tiden kan erbjuda en kristen människa. Bibelstudiet, bönen, arbetet, evangelisationen och allt som i övrigt berör en församlings inre liv, ger på ett alldeles särskilt sätt rörlighet och stabilitet åt gruppen, och en personlig mognad åt individen. Man möter ständigt nya exempel på denna andens tillväxt på ständigt nya områden i vardagens karga och krävande verklighet, ett yttre osentimentalt vittnesbörd, som oftast döljer ett rikt inre andens liv.

NU HAR GUD åter lett oss in i nya missionsuppgifter utifrån ett nytt evangelisationscenter, med utvidgade möjligheter att tjäna missionens Herre inom nya och ännu ganska oprövade områden. Pilgrimsskolan är en hjärteangelägenhet med högsta dignitet, vårt böneämne och tacksägelseämne dagligen och stundligen. Vi överger inte uppgifter vi tidigare anförtrots i huvudstaden eller landsorten, utan utvidgar med helig bävan och trons förväntningar vårt område i Jesu namn. Pilgrimsskolan på Blommenhof och i Stockholm är intakta och fortsätter som förut med beslutsamhet och entusiasm. Men vi utvidgar i Örebrotrakten.

OMKRING EN OCH EN HALV MIL väster om Örebro ligger Humlegården i Latorp. Den gamla kommunen, Tysslinge, är numera inkorpore-

rad med storkommunen Örebro. Kommunhuset med intilliggande byggnader, ålderdomshem, pensionärs- och personalbostäder, har stått övergivna sedan sammanslagningen ägde rum för några år sedan. Fastigheten ligger i brukssamhällets ytterområde, väl skyddat av en underbar natur utan stressfaktorer eller stimmigt stadsliv. Inflyttningen i och iordningsställandet av de relativt moderna byggnaderna har påbörjats, och vi hoppas och satsar hårt på att Pilgrimsskolan skall vara fastighetens lagfarne ägare om en och en halv månad. Köpeskillingen är så förmånlig, och köpeavtalets konstruktion anpassat så, att vi med gemensamma ansträngningar har alla möjligheter att lyckas med förvärv och underhåll. Jag räknar med att alla de vänner som ömmar för barn och ungdom; föräldrar, lärare och elever, familjer och församlingar med väckelsekristen offervilja, kärlek, vision och tro känner uppfordringen till omedelbart ekonomiskt stöd som naturlig och riktig, och gör det tillfället ger vid handen.

TILL LATORP förläggs också maranatafolkets stora sommarkonferens 15–23 juli. Efter tio år i Malmköping flyttar vi nu till Närke med förvisningen om att Gud lett oss in i en ny epok. För allt tackar vi Herren. Förberedelserna för sommarkonferensen har redan begynt, och kräver helt naturligt också sin ekonomiska tribut. Den offerinsatsen blir ju meningsfull på ett annat sätt än tidigare, när vi får lägga medlen på ett projekt vi disponerar och kan arbeta vidare med under hela verksamhetsåret. Men all tillväxt är möjlig endast genom personliga offer i ett Guds verk som lever och kan fungera endast utanför samhällsliga subventionsmodeller och mönster.

Alla vi som någon gång varit med om en konferens i Malmköping, dit vi i tio års tid vallfärdat varje sommar till MALMKÖPINGSVECKAN; upplever säkerligen ett visst vemod vid tanken på att tiden där är en avslutad epok. Var och en av de tio konferenserna i Malmköping har haft ett speciellt värde och gett något man inte skulle vilja avstå ifrån.

Vi upplevde en förunderlig Guds ledning den gången vi leddes dit. Där

fanns en enda vecka ledig på hela sommarens – just den vecka vi helst ville anordna konferens. Så kom vi då till Malmköping. Här började vi dra upp riktlinjerna för församlingen. ”Åter till Bibeln”, var mottot. Åter till urkristendomens kraftkällor. Och förkunnelsen har burit frukt.

När vi några år senare tog bort de ekonomiska spärrarna för mat och logi under Malmköpingsveckan, och på detta sätt närmade oss det urkristna mönstret, och med gemensamma offer tillsammans bar varandras kostnader, upplevde vi att detta trossteg markerade en ny epok i församlingslivet: ALLTING GEMENSAMT, var visionen. I församlingslivet vill vi praktisera denna i Apostlagärningarna anvisade mönsterbild för gemenskapen mer långtgående och varaktigt.

Att vi nu, tio år efter brytningstiden i Malmköping inleddes, får samlas till konferens på en plats vi kan kalla vår egen, beror till stor del på att människor gått in under Apostlagärningarnas villkor, och överlämnat sina egendomar till gemensam förvaltning.

Dagens situation i statens skola, som med chockerande hast verkar gå mot total upplösning och sammanbrott, driver föräldrar och andra engagerade till initiativ och offer utöver vad som förr varit vanligt. Nu trängs man om platserna på Humlegården och Blommenhof.

Skolstarten och inbjudan till konferens på Humlegården i Latorp är begynnelsen till nästa etapp av Maranata-väckelsens stafett i tiden. Föräldrarevolutionen börjar!

”OCH ORDET VART KÖTT OCH TOG SIN BONING IBLAND OSS”.

Runt om i vårt land kommer vi att stöta på Pilgrimsskolor, med elever och föräldrar som med arbetsglädje och missionsnit själva finansierar både skolgång och evangelisation. Vill Du vara med?

Inbetalningskortet, som medföljer förmedlar Ditt offer till Humlegården, och vi som fått förtroendet att förvalta dessa gåvor tackar på förhand å alla syskonens vägnar för visad kärlek. Varmt välkommen till oss på Humlegården i Latorp!

*Nu flyttar vi
sommarkonferensen*

Från Malmköping

till Latorp

Efter tio år i Malmköping flyttar vi nu till Närke med förvisningen om att Gud lett oss in i en ny epok.

Utförligare upplysningar i kommande nr.

15-23 juli 1978

Från sid 13

För Majken . . .

skola utan får börja direkt i Pilgrimsskolan.

Nu måste vi allesammans engagera oss i skolan, inte bara dom som har familj och barn.

Det kristna livet är inte längre bara möten då och då för att sedan återgå till den egna lilla världen. I storfamiljen på Humlegården har Majken funnit en livsuppgift som sträcker sig bortom tiden och in i evigheten. När hon talar om barnens frälsning då får hon ny skärpa i rösten. Barnen måste räddas för evigheten och komma in i livsuppgifter som har helt andra målsättningar än det här samhällets produktionsapparat. Äntligen har hon själv fått uppleva kraften och letts in i ett sammanhang där det finns möjligheter att utveckla och förverkliga allt det som hon vet är riktigt.

Isoleringen har brutits för Majken. I storfamiljsgemenskapen har hon fått uppleva en djup andlig förnyelse. En

revolution som totalt förändrat hennes egen, hennes barns och hela hennes familjs situation.

Forts från sid 14

Det börjar skymma och småbarnen skall snart i säng. Kvällsmåltiden serveras klockan 18 och sen har småbarnsmammorna fullt upp med sina telefoner.

Kvällens vilostund känns skön för dem som haft hand om barnen, och även för dem som skött de övriga sysslorna. Vi samlas och samtalar lite i grupper eller tillsammans kring en kopp te eller kaffe. Men snart vilar lugnet över hela området. Vi vilar under den Högstes beskärm för att hämta krafter till en ny dag.

Forts från sid 17

Några förslag till ändringar i lagstiftningen är inte meningen. Däremot hoppas Eugene Ekvall att utredningen

skall bli grunden till en omfattande debatt. Men för att föra en debatt i dessa känsloladdade frågor är det nödvändigt att få alla fakta redovisade, betonar Ekvall.

Kommer då utredningen att ta upp § 35 om enskild undervisning i storfamilj till särskild behandling?

— Jag kommer inte att slå fast att så och så skall det vara, endast redogöra för den aktuella situationen och den ursprungliga tanken bakom § 35 om hemundervisning. Det är klart att när paragrafen kom till, fanns det ingen som kände till begreppet "storfamilj". Men jag tror kanppast att jag kommer att gå in direkt och analysera precis den här situationen. Den frågeställningen får debatten efteråt ta.

Eugene Ekvall arbetar just nu för högttryck och hoppas att utredningen skall bli klar åtminstone före sommarstiltjen. Den kommer att omfatta ca 100—200 sidor.

GUSTAF JILLKER

Midnattsropet

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer var tredje vecka.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jillker, Stina Fridolfsson, Per-Arne Imsen.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:—, Kvartal 12:—, Lösnummer 3:—. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D.v.s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag: vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET
Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30
Postgiro: 57 16 20 -4

MARANATAFÖRSAMLINGEN
Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30
Postgiro: 44 10 05 -6

GAMLA BRO, servering
PILGRIMSBODEN
PILGRIMSHEM, gåstrum
KLARA TONER, bok- och musikaffär
Gamla Brogatan 27, Stockholm
Postadress: Box 344
101 24 Stockholm
Tel. (växel) 08/23 52 30

Ett ord på vägen . . .
Tel. 08/21 55 87
(automatisk tele-svarare)

Tryck: Welins Tryckeri Eftr. AB
Örebro 1978.

All lag har sin upprinnelse i de tio budorden. Vi kan alltså inte bryta upp lagarna, om människor skall bli frälsta. Vår uppgift är inte att avsätta myndigheterna och i Jesu namn störta samhället. Rättsordningen är till för att skydda individerna.

Ändå kan vi ibland komma i kollision med lagar och normer. Men vi bryter inte då emot dem för att vi föraktar dem utan därför att vi vill nå människor med evangelium.

Den kristne och rättsordningen

Predikan av Arne Imsen, del II

Det är viktigt att hålla före att också församlingen är en domstol och en myndighet. Församlingen skall fungera på ett sådant sätt att den internt praktiserar och lever upp till sina ideal. Speciella krav måste kunna ställas på nyckelpersonerna i församlingen. Eftersom församlingsföreståndarna och diakonerna är församlingens ansikte utåt, måste man speciellt hos dem kunna hitta det bibeln beskriver som det typiska för dem nämligen mildheten, fogligheten, trofastheten och troheten. Konflikter kommer alltid att inställa sig, men då kommer det att visa sig, att de som träder upp för att gå tillrätta med församlingen skall komma på skam. Alla attacker kommer att neutraliseras på grund av det man ser hos de kristna. Deras liv, mentalitet, frimodighet och glädje vittnar alltsammans mot Aklagaren.

Dessa kvaliteter måste testas i olika sammanhang. Det är också på de punkter där människan utsätts för de svåraste påfrestningarna man måste vänta sig att hennes kvaliteter framträder.

Aposteln Paulus avger i ett av sina brev en trosbekännelse som avslöjar en stor hemlighet.

"Detta skriver jag till dig, fastän jag hoppas att snart få komma till dig. Jag vill nämligen, om jag likväl skulle dröja, att du skall veta, huru man bör förhålla sig i Guds hus, som ju är den levande Gudens församling, sanningens stödjepelare och grundfäste". (1 Tim. 3:14-15).

Det är vissa saker man måste kunna vänta sig av samhället. Ändå kan samhället svika och de som har hand om de olika funktionerna i samhället missbruka sin makt och skapa orättfärdiga förhållanden. Församlingen är dock sanningens stödjepelare och grundfäste. Om det går riktigt snett med samhället, så kan en församling, som bevarat sanningen, kraftet och saltet, bli vägledande för hela det övriga samhället.

Det är inte i kraft av sina politiska insatser, men i kraft av sin närvaro, sitt liv och sin tillämpning av Guds ord i inbördes förhållanden som församlingen bevisar sin styrka. Om hela det övriga samhället ger rum för laglöshet och störtar ihop, så får inte laglöshet och lögn komma in och underminera grunden för församlingen. Den måste bevaras. Där finns inte fritt spelrum för egna personliga ideer. Hos varje lem i församlingen måste familjeliv, arbetsliv och församlingsliv genomsyras av budskapet om Jesus Kristus.

Det är livsfrågor som Paulus behandlar

Vad Paulus behandlar i sina skrifter är inte organisationsfrågor eller ordinationsfrågor utan livsfrågor. Han beskriver hur man skall leva, verka och fungera som en levande kristen i församlingen och i den närvarande tiden. Det måste vara full överensstämmelse mellan vårt borgerliga liv och vårt liv i församlingen. Om en kristen i enlighet med sin kristna tro gör sig skyldig till gärningar

som emellertid samhället bedömer som osolidariska eller brottsliga, så att han kastas i fängelse eller blir dömd, måste vi göra klart för oss vad det innebär. Det gäller att vi inte attackerar samhället och rättsordningen. Det heter nämligen i Guds ord: "Tack Gud för konung och all överhet".

Det finns ingenting som sker utan att Gud vet om det. Är vi fria eller fängslade så får vi i båda situationerna verka för Jesus Kristus och sprida kunskap om honom. Hemligheten till allt detta är, vad vi läser om i 1 Tim. 3:16, trosbekännelsen:

"Och erkänt stor är gudaktighetens hemlighet: Han som blev uppenbarad i köttet, rättfärdigad i anden, sedd av änglar, predikad bland hedningarna, trodd i världen, upptagen i härligheten."

Vi möter här det tidlösa, som inte förändras av några yttre förhållanden. Vilka politiska vindar det än blåser, vilka sociala förhållanden som än råder och varhelst vi befinner oss, så är det något som är förblivande och bestående. Det är Kristus. Den grunden är säker. Om jag kallas till konung eller riksdagshus, knarkkvart eller fängelse, antingen jag är bonde ute på åkern eller fabriksarbetare vid löpande bandet, så är en sak fast, evig och tidlös och opåverkbar av förhållandena i tiden. Antingen jag är deprimerad eller glad, borta eller ensam, antingen jag har vänner eller fiender omkring mig, så verkar Kristi kärlek i mig. Ty mitt i allt jag håller på med, så finns något som aldrig upphör. Det är

Kristi kärlek. Kristus vet allt, känner allt och förstår allt, för han har provat allt. Han har provat ökentillvaron och lustgårdstillvaron. Han har provat höjderna och djupen. Och han har provat människorna, både höga och låga, fattiga och rika. Han har provat allt men han vann seger. Det finns något som är evigt förblivande, som aldrig kan förstöras eller förbrukas. Det är Kristus..

Hemligheten till att bli bevarad

Här har vi det som spränger gränserna och slår ut väggarna, som vi kan känna oss fångade av. Hemligheten till att vi kan bli bevarade i arbetet, hemmet och församlingen, det är att det finns någonting som är förblivande. Hemligheten till att vi inte grips av vilddjursmakterna och liksom börjar klösa, bita, riva och strida för att hävda vår rätt, är Jesus Kristus som den fasta grunden mitt i alltsammans. Lagg ner alla vapen för Jesu Kristi skull.

"Erkännt stor är gudaktighetens hemlighet." Detta är det hemliga vapen vi förfogar över. Kom, lärjungar till Jesu Kristi skola, in i praktisk tillämpning av det han kallat er att utföra.

"Han som blev uppenbarad i köttet . . ." Det är räddningen för oss. När vi beder, gör vi det inte till en ängel utan till en som varit uppenbarad i köttet, levt under våra villkor och känt som du och jag. Han trädde in i vår tillvaro.

"Rättfärdighet i anden . . ." Han blev dömd skyldig av alla instanser, dömd av alla människor, institutioner och myndigheter i både den synliga och osynliga världen. Men Gud förklarade honom rättfärdig. Vilket budskap!

Allt söker sig mot sitt eviga mål och det eviga målet är Kristus Jesus, "sedd av änglar, predikad bland hedningarna, trodd i världen, upptagen i härligheten!"

Han har besegrat alla krafter. Han har varit i alla regioner och sammanhang. Han har framfört budskapet, han har synliggjort sig för människor och änglar. Han har blivit rättfärdigförklarad av Gud. Han har varit upp i höjden, och där sitter han på Faderns högra sida som församlingens försvarare och förebedjare. Han är församlingens helgelse och rättfärdighet i tid och evighet.

Kom med allt vad du är och har till honom! Herren Jesus Kristus vill ta hand om oss alla, så att vi växer upp till en boning i anden, och blir det han vill att vi skall bli i denna tidsålder, evigheten förkroppsligad för både den synliga och osynliga världen. Tänk, vi kan alla komma in i ett sådant förhållande att vi på ett rätt sätt kan leva i tiden men också på ett rätt sätt umgås med den eviga världen.

Vilket löfte, vilka möjligheter! Låt oss ta dem till vara för Jesu skull. Utan att slåss för våra egna rättigheter överlämnar vi oss åt Herren Jesus Kristus. □

Här i f.d. kommunalhuset skall nu fattas långt mer betydelsefulla beslut!

Första veckan översvämmades Humlegården av barn från alla håll. I den provisoriska förläggningen fann vi Jan, Fredrik och Patrik.

Ingall Johansson skriver från skolorungsveckan

□ I samband med invigningsmötena var ungdomar från hela landet samlade till skolorungsvecka. Indelade i tre åldersgrupper hade vi under tre dagar bibellektioner. De äldre eleverna fick ta ansvar för att möteslokalen blev städad. Utrustade med sopborste, skurhink, fönsterputs o.dyl. började de alltså rusta upp den gamla sessionssalen. Där skulle nu en ny sorts möten börja, där långt mer betydelsefulla avgöranden än förr kommer att fattas!

För att bygdens befolkning skulle få vetskap om mötena, travade eleverna ut med traktater och knackade dörr. Man upplevde en väldig öppenhet bland folk. De allra flesta verkade glada över att det äntligen började röra på sig därute. Jag tror att det finns en oerhörd längtan efter äkta, friska väckelsevindar hos människor. Man är urless på stelt formad, livlös kristendom, med väl inrutade program. Man vill se ett LIV som verkligen är en kontrast till världen!

Detta var nog den nyttigaste av alla lektioner vi hade, att möta människor och förkroppsliga Ordet. Visst var det jobbigt att gå från dörr till dörr och prata med varje människa, det hade ju varit både tidsbesparande och mindre krävande att bara lägga en lapp i brevlådan, men jag tror att den mänskliga kontakten är väldigt viktig. Med lappen man lämnar, ger man även en bit av sig själv.

Mötena gav verkligen en förnyad vision. Arne Imsen talade om hur det började -71, när ett 20-tal ungdomar flyttade in på Johannelund, ett övergivet missionsinstitut i Stockholm, drivna av budskapet i Apg. 2. Man blev

fler och fler, och snart var man för många för det gamla huset. Så drog man in på Gamla Bro, f.d. allaktivitetshuset, där man nu har både servering, vandrarhem, klädshop och bokaffär. Nya storfamiljer i andra städer har vuxit fram, och även i Grekland, Tunisien och Spanien har vi syskon som Gud har kallat ut. Vad framtiden skall bära i sitt sköte, vet vi inte mycket om, men att Gud skall göra stora ting är uppenbart!

Med detta oerhörda perspektiv kan man inte annat än prisa Gud. Som Carl-Georg Rognstad uttryckte det i ett möte: "Tänk att få lägga sitt liv i ett gott verk!" På en lektion han hade med de äldre eleverna visade han utifrån Ef. 2 på ett förr och ett nu. Förr var vi döda genom synder och överträdelser, och vi vandrade efter denna tidsålders sätt utan hopp och Gud i världen. En bedrövlig situation! Men — Gud har gjort oss levande med Kristus och införsatt oss med Homom i den himmelska världen. Vilken nåd!

De yngre eleverna hade förmånen att få ha Elsa Benitez från Dominikanska Republiken som lärare. Hon fängslade alla, när hon berättade om sitt hemland och sjöng. Barnen stämde in i sin nylärda spanska kör: "Jag har en vän som älskar mig, hans namn är Jesus!"

Intrycken från de här dagarna är många, och det är svårt att ge uttryck för dem, men man upplever i alla fall att Guds verk går vidare, och vi får vara redskap i hans hand. Jag kan sammanfatta allt i två ord: FÖRNYAD VISION! Amen!

Midnattsropet, på rundvandring i Latorp, träffade föräldrar, lärare och elever med nya ideal.

Christina Imsen, lärarinna i Pilgrimsskolan:

Vi vill se sanna guds- människor av barnen – inga karriärister

Text: Maj-Christine Ögren

Barnen står i en alldeles särskild ställning på Latorp. Livet där har helt anpassats till dem.

– Det är självklart att vi vill fostra våra barn efter vår egen livs- och människosyn och ge barnen en stabil grund att stå på, säger Siri till MR.

– Vi måste fatta att det är krig och att vi själva står mitt på stridsfältet, säger Christina. Striden gäller människans evighetsvärde, vilket kräver insatser av en speciell dignitet.

Att komma till Latorp från Stockholm var en sällsam upplevelse. Efter att ha suttit i en varm bil på bullriga vägar flera timmar var det närmast en chockupplevelse att stiga ur bilen i Latorp. Fåglarnas kvitter blev nästan öronbedövande. Blåsipporna var så blåa där de sköt upp sina små blad i det bruna fjolårsgräset att det stack till i ögonen. Ungarna tumlade om i backen bakom huset och på den lilla ängen spelade några av pojkarna fotboll. Inne i huset var aktiviteterna också i full gång. Kvällsmaten höll på att förberedas och lukten av nybakat bröd trängde ut ifrån köket. Marianne Helmner hälsade oss välkomna och sa att vi skulle känna oss hemma. Det gjorde vi också. För det är svårt att inte känna sig hemma bland maranatafolket på Latorp.

Så samlades vi i matsalen. "Gode Gud välsigna maten, amen" ljöd igenom det stora huset.

– Det är verkligen ett under att vi har fått flytta hit, sa Britta Imsen mellan tuggorna. Man njuter av att se barnen i den här naturliga miljön efter så många år i Örebros betongcentrum. Det är naturligtvis fantastiskt för alla som flyttat hit, men för barnen är det nog allra roligast.

Ja, barnen står i en alldeles särskild ställning på Latorp. För det första kryllar det av dom. Överallt är det barn,

i alla åldrar. Vid kvällsmaten är de flesta av dom trötta efter de intensiva dagarna av lek och vårluft. För på dagarna är det verkligen full rulle.

På nedre botten i huvudbyggnaden är Pilgrimsskolan inrymd i två lokaler och på andra våningen finns "Lekis" för barn i förskoleålder. Pilgrimsskolan har hamnat på en idealisk plats. Klassrummen är hemtrevligt inredda och utanför fönstren ser man det vårspirande landskapet. Än så länge är naturen klädd i brungrå färg, men det dröjer inte länge förrän vårens gröna nyanser kommer att dominera. Långt borta ser man lantgårdar som ligger ruvande, liksom, i spänd väntan på vårens hektiska tid. Då kommer barnen att uppleva det fantastiska i att se hur de vintertrötta åkrarna börjar spira av liv och inneboende styrka. Varje litet grässtrå, varje liten nyfödd fågelunge är ett Guds under.

Men vad har det då betytt för de enskilda människorna att dra hit ut. Bygden är en avfolkningsbygd och Humlegården som maranatafolkets gård heter, har stått tom i många år.

Storfamiljens eget lekis

Dagen efter ankomsten går vi rundvandring i Humlegården. Första anhalten blir "lekis" på andra våningen. Idag är det Siri Wikström som har hand om Eva-

Marie, Daniel, Joakim och Benny. Solveig Helmner har det huvudsakliga ansvaret för "lekis" arbetar i Örebro idag. Barnen tycker det är roligt att vara på "lekis". Ätminstone om man får tro Eva-Marie.

– Vad ska vi börja med idag då, undrade Siri.

– Sjunga, ropade alla barn i korus. Och så sjöng man en sång som barnen älskar att sjunga "Det är du Jesus Kristus, det är du, det är du Jesus Kristus det är du. Det är du som älskar mej, det är du som beskyddar mej, det är du Jesus Kristus, det är du". Barnen sjöng och sjöng. De älskar att sjunga så Siri hade all möda i världen med att få dem att sluta. När "lekis" var slut för dagen frågade vi Siri varför hon har valt att gå just den här vägen. Svaret kom genast:

– Det är Gud som har satt mej här och jag känner att jag verkligen fyller en funktion. Jag älskar barn och det är underbart att få ta hand om dem på det här sättet. Vi kommer varandra så nära. Barnens tankar kommer spontant fram när de sitter lutade över teckningen de håller på att rita eller lerfiguren de håller på att forma. Barnen är det värdefullaste vi har och vi måste vara rädda om dem.

– Storfamiljen har också betytt mycket för mej. Jag har bott i Örebro sedan i vintras och storfamiljen har givit mej

Siri har samlat de yngsta barnen omkring sig, Eva-Marie, Joakim, Benny och Andreas.

en underbar trygghet och gemenskap. Förut bodde jag i Stockholm. Men miljön där är lite för hård för mej. Här på Latorp har jag funnit min rätta plats. Jag vill följa Jesus och jag vet att han har satt mej här för att tjäna honom. Tillsammans får vi lära oss leva enkelt och ta hand om varandra. Jag tror inte på "möteskristendom", att bara träffa syskonen på möten. Nej, bibeln talar om en vardagsgemenskap och den vill jag vara med och upprätta. Då kan människor se att Jesus lever.

— Vi som är kristna måste bryta upp ifrån materialism och överflöd. Och det är självklart att vi ska ta hand om våra egna barn och fostra dem efter vår livs- och människosyn. Så tidigt som möjligt vill vi ge dem en stabil grund att stå på. Jag fattar inte hur kristna kan lämna sina barn till samhällets institutioner. De är så otroligt formbara och det som säs i ett barns hjärta lämnar outplånliga spår. Därför vill vi själva forma deras barndom på ett positivt och människovänligt sätt.

Intrycket av "lekis" blir på något sätt obeskrivbart. Man kände helt enkelt att Jesus var där. Problemen fanns där. Men lösningen fanns också. Hur kan man då på iden med "lekis"? Egentligen började det med enkla små barnmöten under tiden i Örebro. Slutligen samlades barnen varje dag mellan tio och tolv,

"lekiset" blev ett faktum och hade vuxit fram utan att någon egentligen märkt det. Nu är "lekiset" en del av storfamiljens vardag.

"Revolution att komma till Latorp"

En trappa ner, på bottenvåningen, finns Pilgrimsskolans två klassrum. Först ligger högstadiets klassrum. Idag undervisar Eivor Palmgren i kemi. Tommy, Tove och Gitte tycker det är lite krångligt med molekyler, atomer och allt vad det nu heter. Men Eivor är envier och snart kan de många olika kemier. En klocka tickar hemtrevligt och spetsgardinen fladdar för värvinden som drar med sig en lukt av mossor och jord in i klassrummet. Eivor är handledare för eleverna som läser på Hermods.

I rummet intill träffar vi Christina Imsen som undervisar lågstadiet. Där sitter Marika som går första året i skolan. Bredvid sitter Kate som går i fyran och Angelita som också går i trean. Det blir rast nu och MR får en pratstund med Christina.

— Det var en enorm revolution för oss att komma hit, berättade hon. När jag drog upp rullgardinen första morgonen började jag nästan gråta av glädje. Jag såg nämligen grenar utanför fönstret. Många kanske undrar hur det kunde

orsaka sådan glädje. Men har man bott mitt inne bland en massa höga hus där man bara ser hus och hus så långt ögat når, då kan man nästan inte beskriva känslan av att se en trädgren utanför fönstret.

— För skolbarnen är det bra att ha naturen så nära. När vi läser om naturens utveckling kan vi bara gå utanför dörren för att se den i funktion. Nu när våren kommer ska vi vara ute mycket. Personligen upplever jag ett stort ansvar för "mina" barn. Jag har undervisat två år i "vanlig" skola, men det är milsvidd skillnad på den vanliga skolan och Pilgrimsskolan. Vi skulle aldrig skicka vår äldsta flicka Eva-Marie till den vanliga skolan. Vi har hela tiden tänkt ta hand om undervisningen själva. Nu när Pilgrimsskolan håller på att utvecklas är det underbart samtidigt som det är så allvarligt. Varje dag är på sätt och vis en vända för mej. Jag vill ge mej helt för barnen och ansvaret är stort. Hade jag inte Gud att hämta kraft hos skulle jag tycka detta var en alldeles för stor uppgift för mej. Men samtidigt vet jag att Gud kallat mej in i detta. Då ger han mej också vishet och styrka att ta hand om barnen och undervisningen.

— Jag trodde det skulle vara möjligt för mej att kunna fylla en sådan funktion eftersom jag själv har fyra barn att

vänd!

Forts. från föreg. sida

"Vi vill fostra barnen efter våra egna grundvärderingar."

ta hand om. Men det har löst sej på ett utomordentligt sätt. Storfamiljens flickor turas om med att se efter barnen. Så jag vet att de verkligen är i tryggt förvar.

Men hur ser du Christina på Pilgrims-skolan. Är det inte risk att barnen blir isolerade? Det är ju en fråga som många ställer sej.

— Isolerade? Nej, ingen risk, svarade Christina utan någon som helst betänktid. Våra barn träffar faktiskt många olika slags människor. Det verkar som folk tror att maranatafolket är stöpta i samma form fjärran ifrån det verkliga livet. Men så är det ju inte. Här ute finns många olika slags människor. Vi har naturligtvis samma grundvärderingar och livsideal, men var och en av oss är personligheter. Vi burar inte in oss, som många tycks tro. Visst vill vi att barnen

Christina Imsen undervisar i de lägsta klasserna. Här är det Mrika som får speciell hjälp.

ska lära känna andra människor, men vi vill själva fostra dem efter våra egna grundvärderingar. Det ska naturligtvis vara varje förälders självklara rätt. Vi kan inte skydda barnen från verkligheten, men vi kan ge dem en grund att stå på när de möter verkligheten.

— En kristen människa sa så här till mej: "Man kan ju inte skydda plantan i växthus jämt, den måste också få uppleva frostnätter". Men då slog det mej. Upplever en planta frostnätter då dör den ju. Jag tycker att våra barn är som små plantor. När de vuxit så att de inte längre är plantor, då kan de tåla "frostnätter". Men till den dagen får de stå i drivhus och skötas på ett varsamt sätt.

— Vi är inga udda människor som anser oss bättre än andra. Men vi har mött en uppståndne Kristus. Det livet vi vill förmedla vidare till våra barn. Jag vill se sanna gudsmänniskor av barnen. Inga karriärister utan människor med en sann tro och ett himmelskt mål. Självt vill jag vara en andlig stridsman. Vi måste fatta att det är krig och att vi själva står mitt på stridsfältet. Djävulen försöker få oss att ge upp, men Gud har givit oss en kallelse att dra ut som ett fritt folk och då kan ingen stoppa oss.

Dra ut ifrån samhället

Rasten var slut och Christina pinglade i klockan. Innan vi går ut ifrån klassrummet fastnar vår blick på en teckning. Teckningen föreställer en gylfene krona och under bilden står det "Var trogen intill döden så skall jag giva dig livets krona". Teckningen kommer från Kristna skolan i Örebro, berättade Christina. Och med teckningen kom också ett paket innehållande skrivböcker, pennor och radergummin. Precis det som började ta slut i Pilgrimsskolan. Glädjen var förstås stor dagen då paketet anlände.

Nu började det dra ihop sej till middag. I köket stod Marianne Helmner tillsammans med Berit Kuhlberg och Majken Jacobsson. Idag skulle det vankas tjockpannkaka, en mäktig populär rätt bland ungarna.

— Det är verkligen ingen formsak när vi ber Gud välsigna maten, sade Marianne. Vi är beroende av Guds hjälp varje dag. Men när vi arbetar för brödfödan välsignar också Gud underbart. Vi får se Guds oändliga omsorg om oss varje dag.

Inger Norén upplever Latorp som en befrielse.

— Vi lever inte utan svårigheter men det är underbart att se hur Gud tar hand om allt.

Det blir inget överflöd, men vi får allt vad vi behöver för att bli mätta.

Anita tog ut pannkakan som doftade härligt. Snart blev det fullt vid borden i matsalen och alla åt med frisk aptit. Ute lockade vårsolen och det dröjde inte länge förrän barnen var ute och lekte igen.

Glad för barnens skull

Alldeles utanför dörren träffade vi Inger Norén, 17 år. Hon har hand om Christinas barn Rakel och Rebecka 2 år och Sara sex månader. Sara sover gott vid söderväggen där solen skiner varm. Men på tvillingarna är det full fart och de kräver ständig tillsyn.

— De är härliga, sade Inger och kramade om den som stod närmast. Man blir fäst vid barnen när man umgås med dem så här familjärt. För storfamiljens barn blir nästan som ens egna. Jag tycker det är roligt att ta hand om dem, särskilt när man kan vara ute i friska luften.

Inger upplever Latorp som en befrielse. Hon är mest glad för barnens och Pilgrimsskolans skull.

— Visst kanske många tycker jag är underlig som har valt det här livet. Men för mej finns det inget alternativ. Vill man bevara sin gudstro och framför allt låta barnen utveckla sin gudstro måste man dra ut ifrån samhällets nedbrytande områden. För mej är den här miljön naturlig. Storfamiljens gemenskap är naturlig, skolan är naturlig, ja, man känner att vi håller på att bygga upp något riktigt och äkta. Visst skulle jag ha kunnat göra karriär ute i arbetslivet, men hu så meningslöst. Skaffa prylar och statussymboler som inte har något egentligt värde. Nej, Jesus har en annan väg för människor som verkligen vill följa Honom.

— När man har kommit in i det här livet är det omöjligt att tänka sig något

"Det finns något som heter värmeisolerings. Den isoleringen är helt nödvändig."

annat. Vi lever inte utan svårigheter och problem, men det är underbart att se hur Gud tar hand om allt både det som är stort och smått.

Isolering — eller vad?

På kvällen var det möte inne i Örebro. Ett protestmöte kanske man skulle kunna kalla det. Den nakna sanningen om skola, samhälle och den moderna människans situation skakade oss alla. Med oss blev vi så otroligt tack-samma för Pilgrimsskolan, storfamiljen, Latorp. Efter mötet samlades vi på Järntorgsgatan, storfamiljens center i Örebro, för att samtala. Vi pratade mest om Pilgrimsskolan och mitt i alltsammans fick vi oss ett gott skratt. Ordet "isolering" har använts som ett slagträ mot Pilgrimsskolan. Vi "isolerar" våra barn heter det. Men frågan är om det inte är den "vanliga" skolan som isolerar. Eller vad ska man tro efter följande lilla episod:

Ingegerd Fredriksson har sin pojke Fredrik i första klass (i vanlig skola). En kväll var Ingegerd på föräldramöte. Lärarinnan frågade föräldrarna om det inte var någon som hade ett spädbarn hemma. Det var så många i klassen som inte hade sett ett spädbarn, så man tänkte göra studiebesök hos någon som hade en baby. På samma gång hörde sig lärarinnan för om någon hade en åldring i bekantskapskretsen. För många av barnen får ju aldrig umgås med åldringar. Tala om isolering!

— Jag visste inte om jag skulle skratta eller gråta, sa Ingegerd. Samtidigt hörde sig lärarinnan för om inte föräldrarna kunde få sina barn att svära lite mindre. De svär långa ramsor och använder ord som de själva antagligen inte vet betydelsen av. Då undrade en mamma, något resignerat: "Men hur ska vi kunna hindra våra barn att svära som svär själva?"

"Värmeisolerings" nödvändig

Per-Arne Imsen menade att ordet isolering är ett positivt ord för oss. Han påminde oss om att det finns något som

Lördagsförmiddagens torgmöte har blivit veckans höjdpunkt. Massor av människor har fått höra evangelium mitt i Örebro centrum. Här leder Arne Imsen sången.

heter "värmeisolerings" och att den isoleringen är helt enkelt nödvändig.

— Det är meningen att vi ska vara ett avskilt folk, sa Per-Arne. Bibeln säger att vi ska låta oss frälsas från detta vrånga släkte. Frälsningen är inte bara ett knäfall, utan en vandring under vilken hela ens livsriktning ändras. Det sägs om Timoteus att han från barndomen kände de heliga skrifterna, och det vill jag att våra barn också ska få göra. Det står också att Filippus hade fyra döttrar som alla ägde profetisk gåva. Tänk att få ha det vittnesbördet om sina barn. Det är min längtan och strävan.

— Jag har redan sett underbar frukt just från Pilgrimsskolan, förklarade Folke Jakobsson som bor på Latorp tillsammans med sin fru Majken och

fyra barn. Marika, som går första klass i Pilgrimsskolan kom en morgon och böjde knä under morgonsamlingen. Ivrigt frågade hon Majken vad dom "där nere" heter. Majken blev irriterad på henne och försökte få henne tyst. Men Marika gav sej inte. Då förstod Majken vad saken gällde. Marika ville be för syskonen i Grekland, men hade glömt bort namnen. Som föräldrar blir man så lycklig när sådant här händer. Det visar ändå att barnen är på rätt väg.

— Visst har steget varit stort för oss att ta. Man tar inte sina barn ur skolan utan att ha tänkt igenom sitt handlande både en och två gånger. Men för oss fanns det ingen annan utväg. Jag har sett på vår äldsta pojke Tommy vilken inverkan skolan har på barnen. Och detta vill jag till varje pris förhindra. Här på Latorp ser vi en underbar möjlighet att låta barnen få växa upp till harmoniska människor med en fantastisk livsuppgift. Att bli vittnen för Jesus och föra budskapet vidare till nästa generation. Det glada budskapet om frälsning och befrielse.

Fast alla i samlingen var övertygade om att barnen inte skulle komma så långt. För Jesus kommer snart. Och då flyttar vi hem.

Per-Arne Imsen leder arbetet i Örebro.

**Stöd
PILGRIMSSKOLAN**

Pg 5 85 37-2

En av Pilgrimsskolans lärare är Eivor Palmgren, bilden t.h. Hon hamnade i Maranata direkt efter gymnasiet.

— Pilgrimsskolan är mer än ett alternativ. Den representerar något helt nytt och unikt. Skolans rätta plats är i storfamiliens sköte, menar Eivor.

Av Peter Ögren

Pilgrimsskolan mer än bara ett alternativ till statens skola!

Eivor kom direkt från skolan till Maranata. Hon hade just slutat gymnasiet och visste egentligen inte vad hon skulle göra. Det fanns vissa planer på att flytta utomlands för att studera vidare. Men inget bestämt. Nu är hon tillbaka i skolmiljön. Fast inte vanliga skolan och inte som elev utan som lärare. Det är ett ganska stort steg från elev i statens skola till lärare i Pilgrimsskolan. Eivor berättar hur det var när hon först hörde talas om den här skolan.

— Jag chockades då man tog upp det här med Pilgrimsskolan. Jag tyckte det var fel att ta barnen ur skolan. Självt tyckte jag att jag hade haft en väldigt uppgift just i skolan. Jag kunde ju påverka de andra som så väl behövde få höra om Jesus. Att man själv blev negativt påverkad kunde jag varken se eller förstå.

— Jag var väldigt ljum. Hade inga bestämda linjer eller gränser mellan frälst och ofrälst. Jag var själv så negativt påverkad att jag inte kunde se klart. Min barnatro hade gått förlorad genom skolans metodiska påverkan och överbetoning av det förnuftsmässiga. När jag fick kontakt med Maranata och kom till Gamla Bro fick jag tillbaka min barnatro. Det var tacksamheten över detta som fick mig att börja hjälpa till i arbetet.

— Det här var hösten 1975. Då fanns det ingen Pilgrimsskola men det anordnades skolungdomsveckor. Jag följde med på dessa veckor och hjälpte till. På det sättet började jag se allt på ett annat sätt.

Pilgrimsskolan startade hösten 1977. Det skulle alltså gå två år innan Eivor

började arbeta som lärare. Mycket hände under den tiden. Maranatafolket och storfamiljerna gick igenom en väldig förnyelse och utveckling på många områden. Fler och fler storfamiljer bildades runt om i landet. Mer och mer började man arbeta med egen verksamhet för familjernas försörjning. I den barnrika skaran började fler och fler maranatabarn komma upp i skolpliktig ålder.

— Jag har aldrig planerat att börja arbeta med Pilgrimsskolan. Det fanns en rädsla för att ta ansvar. Det bottnade i en rädsla att fastna i något som kunde ta fel. Jag ville vara fri. Men jag växte in i uppgiften på ett naturligt sätt.

Skolans rätta plats är mitt i familjen

Ja, Eivor har varit med som ledare på flera skolungdomsveckor. När sedan Pilgrimsskolans sommarskola började sommaren 1977 var det självklart att hon skulle vara med. Redan från början stod det klart att Pilgrimsskolan hade sin rätta plats i storfamiliens sköte.

— Det har varit en väldig skola för mig säger Eivor, som efter en och en halv termin i trånga lokaler inne på Järntorgsgatan i Örebro har fått flytta ut till landet och rymliga, ljusa skollokaler.

— Vi har ett fantastiskt framtidsperspektiv. Tänk att vi får bereda väg för något nytt. Att få söka sig närmare urkristendomen och återerövra barnen. Jag vet till exempel att dom här barnen

inte skulle vara vad dom är idag om dom fått gå i vanliga skolan. Allt bryts ned så fort. Pilgrimsskolan förkroppsligar Guds ord på ett särskilt sätt. Den är mycket mer än ett alternativ. Den är något helt nytt och unikt.

— På samma sätt som Noas ark är den en väckelsesignal för hela samhället. Här byggs Pilgrimsskolan upp i en naturlig miljö och gemenskap — familjen. Men den vanliga skolan är en onaturlig miljö. Jag kommer ihåg från min skoltid hur väl vi märkte vår skolleda. På rasterna satt vi bara och hängde i korridoren utan att prata eller ha kontakt med varandra. Skolan är ju bara en plats där man föst ihop massor av barn och ungdom utan några naturliga anknytningspunkter.

— Storfamiljen och Pilgrimsskolan är fantastiska. De är så konstruktiva, växer och förnyas hela tiden. Både barn och vuxna får gå nya vägar. Lära sig ta ansvar och klara sig själva. Jag tror att det är en förberedelse. Då det totalitära samhället är utbyggt måste många gå under jorden. Det kan man bara om man har förberett sig.

— Många människor i samhället förstår detta fast dom inte är kristna. Dom längtar efter att kunna flytta ut på landet och bli självförsörjande. Men dom klarar inte av det. Det kostar för mycket för dom själva.

— Mina jämnåriga skolkamrater är mitt uppe i utbildningen och karriären. Det är klart att vi inte har så värst mycket gemensamt då vi träffas idag. Helt naturligt blir det svårt att nå dem. Men det är ett större vittnesbörd för dom att man givit sitt liv för den här saken.

För Majken har Pilgrimsskolan och storfamiljen inneburit en total revolution

Det var för familjens skull som familjen Majken och Folke Jacobsson flyttade in i storfamiljen i Örebro och lät barnen börja i Pilgrimsskolan. Omflyttningen resulterade för Majken i en andlig förnyelse. Det kristna livet påverkades direkt av storfamiljsgemenskapen i positiv riktning.

Storfamiljen i Latorp är barnrik. Det första man möter när man kommer dit är barnen som leker på gården. Massor av barn. Familjen Majken och Folke Jakobsson med sina fyra barn flyttade från Trollhättan till storfamiljen i Örebro i höstas.

Det var för äldste sonen Tommys skull man flyttade. Folke och Majken kunde inte tänka sig att Tommy skulle gå på högstadiet i grundskolan. Den miljön och situationen hade redan satt sina spår i hans liv, och de fruktade att han helt enkelt skulle brytas ner.

Man är fortfarande mitt uppe i inflyttningstagen. Det är mycket som skall ordnas innan man kommer i ordning. Så väntar Majken deras femte barn. Men glimten av lycka och glädje finns hela tiden i ögonen.

I Majken möter man en trevlig och försynt hemmafru. Vi sitter i matsalen för att få en pratstund. Vem kan ana att hon har gått igenom en djup och revolutionerande förvandling sedan hon kom in i storfamiljsgemenskapen.

— Jag har varit med sedan 1958 men aldrig upplevt något engagemang. Möte efter möte har jag suttit som passiv åskådare.

På mötena satte jag mig långt bak och vågade aldrig gå längre fram. Något ansvar för mötena kände jag aldrig. Det var som om det andliga inte angick mig. Överhuvudtaget så är jag tyst och tillbakadragen. Har haft svårt för att vara tillsammans med folk. Mellan mötena var det inte bättre. Jag har alltid bott ensam och haft allt jag behövt. Det kunde gå dagar innan jag nämnde namnet Jesus.

När skolan skulle börja blev det kris

Det var framför allt två saker som bidrog till att förvandla hennes liv, berättar Majken. Storfamiljen och Pilgrimsskolan.

— Egentligen så ville jag inte flytta in i någon storfamilj. Jag visste inte något om gemenskapen eller vad den skulle

innebära. Men när Tommy skulle börja skolan i höstas så blev det kris. Vi kunde helt enkelt inte låta honom börja i en klass i vanliga skolan. Det skulle knäcka honom. Så det var för hans skull vi flyttade in.

Nu tänkte jag att jag skulle hålla mig för mig själv. Vi fick en lägenhet i det hus där storfamiljen hyrde så jag hade ju möjlighet att hålla mig undan. Men jag hade glömt att räkna med den kraft som finns verksam i gemenskapen. Naturligtvis gick det inte i längden att leva så. Gemenskapen med syskonen och det arbete vi hade tillsammans tvingade mig att engagera mig.

Så började det hända saker i Majkens liv som hon aldrig hade räknat med. Hon berättar om hur det har skett ett uppvaknande på det andliga planet.

— När jag skulle flytta in i storfamiljen visste jag inte vad det skulle innebära. Men det har blivit räddningen för vårt äktenskap och hela vår tillvaro. Jag har tvingats bli aktiv och fått lära mig vara tillsammans med andra människor. Nu har jag ju varit i storfamiljen så kort tid och har fått arbeta väldigt mycket med mig själv. Under den tiden har det skett en positiv förändring.

Av Peter Ögren

Jag tror att det är nödvändigt för tysta och tillbakadragna att vara med i storfamilj. Annars klarar de sig inte.

Syskongemenskapen har inte bara förvandlat mig utan gett mig något att kämpa för. Förut levde jag för mig själv.

Efter en tid på Järntorgsgatan i Örebro har Majken och Folke tillsammans med hela storfamiljen flyttat in i Humlegården i Latorp. Det är ju ett pionjärarbete som kräver väldigt mycket.

— Det är så fantastiskt. Jag fattar inte att just jag kan få vara med om något så stort. Tiden på Järntorgsgatan har varit en förberedelse för Latorp. Skulle jag kommit direkt hit hade jag knappast klarat det.

Betytt oerhört mycket för barnen

För barnen har det här betytt oerhört mycket även om det återstår en massa. Alla problem har ju inte lösts. Man har ju bara börjat att bygga upp den församlingsgemenskap, det samhälle som på ett naturligt sätt skall ge lösningen på alla de problem den moderna människan möter.

— Om Tommy hade fått börja i Pilgrimsskolan från början hade allt blivit annorlunda. Det är skolans fel att det blivit som det blivit. För Marika som nu går i första klass är det en annan situation. Jag tror att det kommer att betyda mest för de barn som aldrig gått i vanliga

Forts. sid 5

Familjen Jacobsson samlad, Majken och Folke samt barnen Marika, Joakim och Benny.

Dagbok från Latorp:

Här är det underbar natur – och barnen har det skönt!

Av Britta Imsen

□ Väckarklockan ringer in en ny dag. Snabbt avverkas morgontoaletten och påklädningen. Alla samlas nere i stora husets matsal runt morgonens havregrynsgröt. Sedan morgonbön med bibelläsning från 1 Kor 15.

Efter morgonbönen fördelas dagens sysslor. Tre av ungdomarna skall till Västerås och sälja tavlor och pepparkakor. Några skall till cafeet och affären inne i stan (Örebro). En av småbarnsmammorna skall laga middagen medan en annan tar hand om hennes baby. Per-Arne och Andre ägnar sig åt tryckpressen.

Skolbarnen har redan börjat kl 9.00 i sina respektive klassrum på nedre plan. Eivor och Christina undervisar.

Solveig tar hand om lekskolebarnen hela förmiddagen och så skall hon städa "sammanträdeslokalen" i kommunalhuset som blivit vår gemensamma samlingsal.

Vi har inte hunnit städa ännu efter förra veckans möten, som förresten var väldigt inspirerande på alla sätt. Representer från alla storfamiljerna var med och vi upplevde gemenskap och förnyelse tillsammans.

Söndagskvällens möte liknade ett av de första mötena i väckelsens historia. Vi sjöng så taket kunde lyftas. Bilar som for på vägen stannade och spanade in oss. Ortsbefolkningen verkar mycket intresserad. Undra på det, när det plötsligt blir liv i hela anläggningen efter att dödens tystnad rått i korridorerna och utrymmena under en femårsperiod! Det enda som fungerat var värmepannan. Nu är det liv både ute och inne. Barn som leker, vuxna som kör flyttlass på flyttlass, piskar mattor och städar.

Första veckan var nog livligare än denna, för då var alla skolbarn samlade från övriga platser till en gemensam vecka med bibelundervisning.

Här är en underbar natur. Backen nedanför husen är full av blåsippor. Grannarna har berättat att det fortsätter med vitsippor och sen blommar det hela sommaren här ute.

Barnen har det skönt. Familjerna Folke Jacobsson och Per-Arne Imsen som bott i stan med alla sina barn är så lyckliga att få bo på landet. Ännu är det väldigt lerigt ute och barnen ser ut som lergubbar, men det är härligt med lantluften. Lilla Sara sover ute i vagnen.

I morse såg jag två hökar som sväva iväg över fältet. Alla här är glada att få komma så nära naturen. Siri berättade igår att hon får sin morgonkyss av solen som tittar in i hennes rum tidigt på morgonen. Idag har den inte visat sig på hela dagen, men en kall och isande vind har gjort sitt bästa att skrämma in oss i stugvärmen.

Forts. sid 5

Pinad Pontius

Av Jan-Egil Hafsahl

Vi skriver år 30 e.Kr. Det är tidigt på morgonen, men det är ändå liv och rörelse inne i Antoniaborgen, Jerusalems palats, som Herodes den store hade låtit uppföra. Det är Stora rådet, Sanhedrin, judarnas högsta myndighet, som har stört Judeens sjätte prokurator, Valerius Gratus' efterträdare, Pontius Pilatus.

Det 71 man starka rådet, bestående av de förnämsta bland folket, överstepräster, äldste och skriftlärde, var på mordhumör och framförde sin begäran till den hedniske landshövdingen: att han skulle stadfästa en dödsdom som de själva hade fällt ännu tidigare på morgonen. Att det hade begåtts rättsövergrepp, att t.o.m. rättstjänarna hade gått lös på den anklagade med påkar, och att falska vittnen hade kallats fram inför rätten (Mark. 14:55-65), var det ingen som skänkte en tanke.

För övrigt hade inte rådet det minsta emot att gå omvägen över den romerska överheten med sin fånge, och detta just för att denne skulle få gå korsdöden till mötes, en åtskilligt mer plågsam och föraktlig död än det judiska sättet att bli stenad. Att man var ett led i uppfyllelsen av det profetiska ordet, var det ingen av dem som förstod.

Toppmöte

Det drar ihop sig till toppmöte i Antoniaborgen. Världshistorien kan uppvisa många möten mellan giganter, möten som fått enorma konsekvenser – men inget som det vi nu är vittnen till, ett möte med evighetsresultat. Det är

Barnen stortrius i Latorp. Man har t.o.m. fått ett eget "lekis".

under Pilatus

Jan Egil Hafsahl

mötet mellan Roms högste representant i Palestina, guvernören Pontius Pilatus, och himmelens representant på jorden, gudasonen Jesus Kristus.

Det ord judefången själv hade uttalat hade gått i uppfyllelse — han var överlämnad i hedningarnas händer (Mark. 10:33).

Stora rådet hade förskjutit anklagelserna från judiskt-religiöst till romersktpolitiskt: Denne säger sig vara en konung. Jesus kan fällas som upprorsledare. Judarna hade i friskt minne, hur Pilatus kallblodigt hade slagit ned det judiska missnöjet över att han hade låtit trupper med örnar och bilder av kejsaren som sina fälttecken marschera in i Jerusalem.

Upprormakaren

Ännu friskare var minnet av prygelslagen då folket hade vågat sig på att protestera över att tempelskatten, som prokuratorn hade använt till stadens akvedukt, var försvunnen. För att inte tala om minnet av blodbadet i templet, då Pilatus hade blandat sina offers blod med deras offerdjurs (Luk. 13:1). Nu var turen kommen till Jesus.

"Är du judarnas konung?" Pilatus tycks inte bli särskilt överväldigad av anklagelsen. Den här upprormakaren skilde sig så väsentligt från andra, som han hade haft under sitt domarsäte.

"Mitt rike är icke av denna världen . . . jag är en konung. Ja, därtill är jag född, och därtill har jag kommit till världen, att jag skall vittna för sannin-

gen. Var och en som är av sanningen, han hör min röst." (Joh. 18:35-37).

Sanningen! — Är det landshövdingen, eller är det fången som leder förhöret?

Jesus känner till Pilatus förflutna, hans krokvägar, grymheter, svek och korruption. Jesus vet också, att under romarens arroganta yttre finns det en ensam, osäker själ som inte har funnit Sanningen.

Guds Son

Pilatus känner sig genomskådad, genomlyst. Han börjar förstå vem det är han har att göra med. Avklädd — som kvinnan vid Sykarsbrunnen, "en som har sagt mig allt jag har gjort."

"Jag finner ingen skuld hos honom." Något måste göras åt fördömsen i hjärtat. "Nu är det en sedvänja hos eder, att jag vid påsken skall giva eder en fånge lös. Vill ni då, att jag skall giva eder judarnas konung lös?" "Icke honom, utan Barabbas." Men Barabbas var en rövare. (Joh. 18:38-40).

Gisselslag. Törnekrona. Purpurmantel.

"Jag finner honom icke skyldig till något brott. Se mannen!" — en bön om folkets hjälp i en allt mer trängd situation. Då anklagelsen framträder med de rätta orden, sprider sig paniken i Pilatus inre. "Han har gjort sig själv till Guds Son."

Varifrån är du egentligen, Jesus? Varifrån kommer din makt?

"Giver du honom lös, så är du icke kejsarens vän. Vemhelst som gör sig till konung, han sätter sig upp mot kejsa-

ren." (Joh. 19:1-12).

Då Pilatus bestiger domarsätet, Gabbata, når rättsförhöret sin klimax. Domaren är själv dömd. Valet står mellan kejsare Tiberius eller Konungarnas Konung Messias.

Quo vadis — vart är du på väg, Pilatus?

Golgota

Ett becksvalt mörker — och om möjligt ännu mörkare i Pilatus själ. Han hade personligen ridit ut till Huvudskalleplatsen för att övervara korsfästelsen, och han hade varit ögonvittne till den största själskamp romarriket hade skådat. En kamp utan ord på det mittersta korsträdet. En oförklarlig solförmörkelse hade inträffat i den sjätte timmen. Mannen från Nasaret hade börjat tala. Ned från korset hördes ord om en rövares väg till paradiset.

"Eli, Eli, lema sabaktani? Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?" (Matt. 27:46).

Så inträffar det. Marken skälver, klippan rister, templets förlåt rämnar. Solen lyser igen. Det är fullbordat. (Joh. 19:30).

Pilatus vrider sina händer — händer som han i desperation hade försökt tvätta rena (Matt. 27:24). Nu upptäcker han att de är nedsölade med blod. Han är skyldig till denne rättfärdige mans död. Evigheten igenom kommer han att minnas de ödesdigra minuterna i sitt liv — minuterna då evighetsvalet var hans och då han valde fel.

O människa! Quo vadis?

Skolstyrelsen och de sociala myndigheterna vill syna Latorp närmare:

-Vi kan inte bara sitta och rycka på axlarna...

Skolstyrelsens ordförande i Örebro, Ingmar Karlsson, vill nu att skolstyrelsen skall närmare granska Maranatas verksamhet ute på Humlegården i Latorp. Ingmar Karlsson har starkt reagerat emot Arne Imsens människosyn och dennes uttalanden om äga i pressen.

— Om jag tolkar Arne Imsens uttalanden rätt är det en väldigt auktoritär människosyn han företräder. Jag ifrågasätter om det han säger verkligen kan stämma överens med grundskolans läroplan. Läroplanen talar ju om samarbete och solidaritet. Vi är skyldiga att se till att alla elever i kommunen får undervisning enligt läroplanen.

Vad Ingmar Karlsson vill är alltså att titta närmare på den skolundervisning som pågår ute i Latorp, sannolikt genom något besök. Problemet för skolmyndigheterna är emellertid att barnens skolgång bedrivs i form av "hemundervisning", och då har myndigheterna inga möjligheter att gå in och säga ett klart nej till verksamheten. Kan skolstyrelsen i sin undersökning komma fram till att Pilgrimsskolan i Latorp är allt annat än hemundervisning, blir situationen en helt annan. Då klassas undervisningen som "enskild skola", och då hamnar skolan automatiskt under myndigheternas direkta inseende.

— Det är fråga om att titta på om det här är en vanlig skolenhet eller om det är enskild undervisning i hemmet. Är det enskild undervisning kan vi inte göra någonting annat än att kontrollera om eleverna får den kunskapsmässiga bildning som sägs i läroplanen. Vi kan inte lägga oss i hur de uppfostrar sina barn. Men om det är en skolenhet, då kan vi inte bara sitta och rycka på axlarna, utan då måste vi reagera.

Planerar nu att göra ett besök

Från skolförvaltningens sida planerar man nu att göra ett besök på Latorp för att avgöra vad det handlar om. Ingmar Karlsson menar att han

Allehanda Fredagen den 14 april 1978

Kommunen blev av med svårsålt hus Skolstyrelsen vill stoppa Maranataskola

För två månader sedan gick den socialdemokratiska majoriteten i Örebro fastighetsnämnd med på att sälja Humlegården i Latorp till Arne Imsens Maranata. Och redan då hade Imsen deklarerat att Humlegården skulle bli Maranatas centrum och förvandlas till en så kallad Pilgrimsskola.

Idag är den socialdemokratiska majoriteten i Örebro skolstyrelse beredd att stoppa verksamheten i Latorp.

Att först sälja en svårsåld fastighet för 550 000 kronor och sedan redan efter två månader stoppa köparens verksamhet — är det vad socialdemokraterna menar med god affärsmoral? Vi lät frågan gå till skolstyrelsen.

visning så kan skolstyrelsen inte stoppa den.

— Vad vi nu genom bl a ett besök i Latorp ska undersöka är huruvida undervisningen verkligen är av betydelse för elevernas undervisning.

I Pilgrimsskolans kölvatten höll en politisk strid på att segla upp. Ovan, ett klipp ur Nerikes Allehanda.

hittills inte fått några klara besked. Vad är egentligen hemundervisning? Kan man kalla det för enskild undervisning i hemmet om det är flera barn i samma klassrum? Och är en storfamilj att betrakta som en egentlig familj? Skolstyrelsen har t.o.m. varit i kontakt med utbildningsdepartementet för att få råd. Något besked har man dock inte fått annat än att det just nu pågår en utredning.

Från skolmyndigheternas sida vet man överhuvud taget inte hur man skall tolka lagen. Kan undervisningen i Latorp klassas som en skolenhet,

slipper man vidare bekymmer. Då blir det i stället länskolnämnden som får ta ansvaret. Då slipper man också ett besvärande opinionstryck och pressens provocerande frågor.

Ingmar Karlsson betonar att de invändningar som kommit fram verkligen inte handlar om någon åsiktsförhållelse.

— Det handlar om två saker. Det ena är att Maranata är en religiös organisation, och som sådan accepterar jag den, även om jag inte sympatiserar med dess åsikter. Vi har religionsfrihet i landet och då skall en religiös

organisation ha rätt att finnas. Men vi har ansvaret för elevernas skolutbildning, och det är den som jag är intresserad av.

Socialvårdskonsulentens uttalar sig

Även på Länsstyrelsen har man reagerat på tidningarnas skrivelser. Socialvårdskonsulenten Ingemar Andersson ämnar ta kontakt med Örebro kommun för att samordna ett besök i Latorp. Problemet är emellertid att man inte vet vilka möjligheter man har att handla i det här fallet.

— Vi har intresse av det här, inte minst när det fått karaktär av institution, åtminstone gränsar det till det. Om man har en organiserad verksamhet, lägerverksamhet, barnstuga eller liknande, kan man väl anse det som institution. Jag vet att man förnekar det i Latorp, men jag menar att det kan finnas anledning att ta upp det till diskussion.

Vad kan då de sociala myndigheterna göra?

— Det enda vi kan göra är i första omgången att prata med föräldrarna, träffa barnen och bilda oss en uppfattning.

Det är kommunen som vakar över att barnen inte far illa. Ett ingripande kan ske med stöd av barnavårdslagens generalklausul "om någon misshandlas i hemmet eller eljest behandlas på ett sådant sätt att barnets kroppsliga och själsliga hälsa sättes i fara genom fostrarens olämplighet". Kan detta konstateras kan barnavårdsmyndigheten ställa barnet under övervakning eller i extremfall omhänderta det.

Nu misstänker Ingemar Andersson ingenting sådant, men han är ändå angelägen om att få tala med föräldrarna.

— Här kommer inte minst tidningarna från olika håll och frågor och då måste vi ju ha en uppfattning.

Inte aktuellt med någon utredning!

På utbildningsdepartementet är det inte aktuellt med någon närmare utredning om Maranatas skolverksamhet, upplyser Eugene Ekvall, som är utredare av de enskilda skolornas verksamhet i Sverige. Man har inte alls haft någon anledning till det. Så här säger Eugene Ekvall.

— Jag gör bara en allmän utredning om hur frågorna ser ut översiktligt och principiellt. Min uppgift är t.ex. att ta fram gällande bestämmelser och avtal, internationella konventioner och statsbidragsprinciper, dessutom delar i nuvarande skollagstiftning, som kan vara rent tekniskt diskutabla.

Forts. sid 5

Föräldrarna överklagar till Länsskolnämnden:

- Vår målsättning är inte lägre än grundskolans

Föräldrarna till Pilgrimsskolans elever i Stockholm har hos Länskolnämnden överklagat Stockholms skoldirektions beslut att avslå deras ansökan om att få undervisa sina barn själva i hemmet. Skoldirektionen motiverade beslutet bl.a. med att man ansåg lagen vara föräldrad.

Föräldrarna erinrar i sin klagoskrift först om kommunens skyldighet att medge befrielse eftersom det är reglerat genom lag. Denna skyldighet kan inte upphävas annat än genom ett nytt riksdagsbeslut.

— Skolstyrelsens vägran att medge befrielse från skolgång måste därför betraktas som ett överskridande och ett åsidosättande av lag. Huruvida lagen skall anses föräldrad och bör sättas ur funktion, tillkommer endast riksdagen att besluta om.

Att lagen skulle vara föräldrad tycker föräldrarna är märkligt, eftersom paragrafen så sent som 1962 blev föremål för riksdagens godkännande.

Föräldrarna erinrar om Sveriges internationella förpliktelser och svenska grundlagar som garanterar medborgarnas samvetsfrihet. Om själva innehållet i skollagen säger de.

— Mot den bakgrunden har §35 skollagen om enskild undervisning fått en ganska vag formulering. Inga krav finns på att undervisningen strikt måste följa grundskolans läroplan. Inga krav finns heller på att föräldrarna måste ha behörighet att undervisa eller att det ens måste vara föräldrarna som undervisar. Även lärarledd undervisning utanför hemmets väggar kan inrymmas i begreppet enskild undervisning. Ett villkor är dock att undervisningen "väsentligen motsvarar grundskolans".

Ett av skoldirektionens motiv till att avslå föräldrarnas ansökan var att man ansåg att undervisning enligt grundskolans övergripande mål inte kan ges i hemmen varken vad gäller elevernas sociala utveckling eller

undervisningsformer och arbetssätt. På det svarar föräldrarna.

Skolan garanterar inget

— Undervisning enligt grundskolans övergripande mål är inte någon garanti vad gäller elevernas sociala utveckling. De larmrapporter som idag kommer ifrån skolan talar sitt tydliga språk. Den bistra sanningen tycks vara att skolan idag, trots sin målsättning, inte bemästrar så allvarliga saker som mobbing, disciplinsvårigheter, drogmissbruk, promiskuitet och vandalism.

— Vi vill påpeka att vår målsättning inte är lägre än grundskolans. Tvärtom har det för oss varit just bristerna i skolans målsättning som fått oss att själva bereda undervisning i hemmet. Vi vill utöver grundskolans målsättning ge våra barn en kristen grund att stå på. Detta framstår för oss så värdefullt, dels för barnens andliga hälsa, dels för deras möjligheter att i framtiden stå emot alla nedbrytande krafter, att vi finner det absolut nödvändigt att låta även skolorundervisningen ledas av en positiv kristen grundsyn.

Föräldrarna påpekar att de kristna värderingarna alltid framstått som en värdefull tillgång i samhället. De banade väg för det allmänna skolväsendet. Det var också kristna värderingar som låg bakom tillkomsten av den paragraf som handlar om hemundervisningen.

— Ursprungligen tillkom paragrafen för att garantera kristna föräldrars möjligheter att i hemmet eller annorstädes ge sina barn en fast kristen grund att stå på, som skolan inte har möjlighet till. Om idag ett antal kristna föräldrar med hänvisning till §35 skollagen begär att få ta sina barn ur den allmänna grundskolan för att själva i hemmet, den kristna storfamiljen och församlingen undervisa sina barn efter kristna värderingar, står detta således i allra bästa samklang med lagstiftarnas avsikter.

M A D A N A T A DU VÅR HERRE KOM M A D A N A T A

GAMLA BRO, STOCKHOLM

Gamla Brogatan 27, Stockholm, tel. 08/23 52 30

Välkommen till pingsthelgens möten!

PINGSTAFTON 19.30 Bön och lovprisning

PINGSTDAGEN | 11 o 19 Väckelse- och frälsningsmöten
ANNANDAGEN

Medv. ERNST o. DORIS HÖGLANDER, GUNNO ANDERSSON,
storfamiljerna i Stockholm.

GAMLA BRO

Gamla Brogatan 27
Tel. 08/23 52 30

- serveringen öppen 9–22
- gästhem
- kristen musik och litteratur
- Pilgrimsboden, andrahandskläder

OBS! Tältnöten på Norra Latins skolgård 10 juni–2 juli.

April
1978

Månadens kassett

Barnuppfostran

i hem, skola och samhälle

Arne Imsen talar

En profetisk väckelseappell alla måste höra.

Månadens kassett Maj 1978
VÄCKELSEMÖTE i Örebro
sånger och appeller. Predikan: Jan Egil Hafsahl

Sänd mig mot postförskott

.....st KB 80410 Barnuppfostran à 18:–/st

.....st KB 80219 Väckelsemöte à 18:–/st

Jag vill bli kassettprenumerant
Sänd de ovanstående banden för 15:–/st

Orderadress:

MRM

Järntorgsg 7, 703 61 Örebro
019/12 24 24

Namn _____

Bostad _____

Postnr _____

Postadr _____

Tel _____

PILGRIMSHEM

storfamiljens gästhem i Stockholms city.

BO TRIVSAMT
i nyrenoverade rum

● AT GOTT
● från storfamiljens kök
● DAGENS RÄTT 12:75
● Kaffeservering

Dubbelrum 90:— • Enkelrum 60:— • Flerbäddsrums 35:—/bädd

RÖK-, ALKOHOL- och DROGFRITT

Adress: Gamla Brogatan 27, Stockholm • Ring för beställning 08/23 52 30

Kassett-NYTT från **MRM**

Tidstecknen och Profetian

ARNE IMSEN undervisar.

Inspelat under Bibeldagarna i Stockholm
31 jan—5 febr. 1978.

Sänd mig de nedan förprickade kassettbanden à 18:— pr st.

..... st KB 80131	tisd	31 jan	19.30
..... st KB 80201a	onsd	1 febr	12.00
..... st KB 80201b	onsd	1 febr	19.30
..... st KB 80202	torsd	2 febr	19.30
..... st KB 80203a	fred	3 febr	12.00 (2 band)
..... st KB 80203b	fred	3 febr	19.30
..... st KB 80204a	lörd	4 febr	15.00
..... st KB 80204b	lörd	4 febr	19.30
..... st KB 80205	sönd	5 febr	11.00
(Mån kass Mars -78)			

Orderadress: **MRM** Järntorgsg 7, 703 61 Örebro
019/12 24 24

Kassett-NYTT från **MRM**

HÖGA VISAN Sångernas sång

JAN-EGIL HAFSAHL undervisar.

Inspelat under Bibeldagarna i Örebro
15—18 febr. 1978.

Sänd mig nedanstående kassettband à 18:— kr pr st

..... st KB 80215	onsd	15 febr	19.30
..... st KB 80216a	torsd	16 febr	12.00
..... st KB 80216b	torsd	16 febr	19.30
..... st KB 80217a	fred	17 febr	12.00
..... st KB 80217b	fred	17 febr	19.30
..... st KB 80218	lörd	18 febr	19.30

Namn: _____

Bostad: _____

Postnr: _____ Postadr: _____

Tel _____ / _____

Orderadress: **MRM** Järntorgsg 7, 703 61 Örebro
019/12 24 24

PROV- prenumerera på Midnattsropet

- till Dej själv
- till någon annan

5 nummer för en tia

(Ordinarie pris 15:— kr.)

Klipp ur Midnattsropet:

...människan. Gud tar ju inte sin Ande bort ifrån jorden, utan människan kommer att få bönesvar med tecken och under samtidigt som hon förbannar. Hon kommer då att befinna sig i den ställningen, att hon accepterar Jesus som sin Frälsare men inte som sin Herre. Hon blir kluven och kommer att visa upp många ansikten.

— Civilisationen kommer att sluka den andevåg som kommer. Det kommer att prägla samhället, politiken, fackföreningsrörelsen och skolorna. Nu är nämligen tiden inne för den stora jämlikhetsvågen. Då kommer fackföreningsmötena att se ut som väckelsemöten, och det kommer att inträffa helbrägdagörelser även i facket.

Arne Imsen, MR 4/74

Litanifloden

Jag påstår: Israel kommer att "erövrar" södra Libanon upp till Litanifloden. Det finns flera orsaker att jag säger så. Det första skälet är att Israel vill ha en säker gräns norrut, för sina

Gunno Andersson, MR 15-16/77

Amerikas betydelse skall undan för undan reduceras. Det är nämligen Europas Förenta Stater, länderna kring Medelhavet, som skall ha huvudrollen i den sista konflikten, och det är denna federation, som skall föda fram Antikrist. Hit hör England, Belgien, Frankrike, Spanien, Portugal, Schweiz, Italien, Jugoslavien, Bulgarien, Grekland, Turkiet. Så småningom också Egypten.

Arne Imsen, MR 23-24/73

KRIG • FRED
TERRORISM
MILJÖFÖRSTÖRING

Vad händer i världen
och i Sverige?

Vad är det som sker
i det som synes ske?

Vad säger bibelns
profetior?

Nu behövs profetrösten Midnattsropet.

EGEN:

- ☐ Jag vill provprenumerera på tidningen Midnattsropet 5 nr framåt. för 10:— kr.
☐ Jag bifogar 10:— kr ☐ Sänd inbetaln.kort

Namn: _____

Bostad: _____

Postnr/postadr: _____

Tel: _____ / _____

GÅVA:

- ☐ Jag vill provprenumerera till:

Namn: _____

Bostad: _____

Postnr/adr: _____

Tel: _____ / _____

Debitera mig: — Namn: _____

Bostad: _____

Postnr/adr: _____

Orderadress: MIDNATTSROPET, Box 344, 101 24 Stockholm. Tel. 08/235 230